

Προς τους νέους απλά και από καρδιάς

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Παιδιά μας, που μπήκατε στην κολυμβήθρα και ευλογηθήκατε από το χέρι της αγίας μας Εκκλησίας. Βρεθήκατε να ζείτε σ' αυτόν τον κόσμο και σας προσφέρεται αυτός ο τρόπος ζωής που ζείτε σήμερα.

Αυτός είναι ο δρόμος και πρέπει να τον ακολουθήσετε. Ναι. Αφού δεν μπορείτε να δείτε, αν υπάρχει γύρω σας έστω ένα μονοπατάκι, για να διαλέξετε. Έτσι, θέλοντας και μη, αφεθήκατε να ζείτε όπως ζείτε, χωρίς να ρωτηθείτε ουσιαστικά, αν είστε χορτασμένα ψυχικά, αν έχουν απαντηθεί τα ερωτήματά σας, οι βαθιές ανησυχίες σας και τα ερωτηματικά, που «νύττουν» (τσιμπάνε) ασταμάτητα το νου και την καρδιά σας και δε σας αφήνουν πολλές φορές να ησυχάσετε.

Η «πνευματική καραντίνα», το «πνευματικό εμπάργκο», που σας επιβάλλεται από το σημερινό δικτατορικό καθεστώς του επικρατούντος τρόπου ζωής, δε σας επιτρέπει να ανοίξετε ούτε ένα φινιστρίνι για μια ματιά, για μια ανάσα κάποιου άλλου αέρα, κάποιας άλλης πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας, στην οποία θα βρείτε τη φυσική σας θέση, τον αληθινό εαυτό σας. Παντού γύρω σας ακούτε την άορατη φωνή να σας φωνάζει, να σας επαναφέρει στην τάξη, αν θελήσετε να τρέξετε, να αναζητήσετε λίγη ελευθερία, λίγη «άλλη πραγματικότητα»: «Όχι από εκεί, από δω. Δεν μπορείς να είσαι και να κάνεις κάτι άλλο, εκτός από αυτό που σου προσφέρουμε εμείς». Κι εσείς τρομοκρατημένα επιστρέφετε στη βολή σας, όχι επειδή σας αρέσει, αλλά επειδή «έτσι κάνουν και οι πολλοί και απλώς έτσι είναι».

Χρησιμοποιεί με δαιμονιώδη τρόπο όλα τα μέσα αυτός ο σημερινός κόσμος, για να κρατά στα χέρια του τους ανθρώπους, κυρίως εσάς, τους νέους. Είστε η μεγάλη απειλή γι' αυτόν. Πρέπει να παραμένετε σε πνευματική καταστολή, για να γίνεται η δουλειά του διαβόλου και των συνεργών του. Μη ζητάτε να βρείτε τους υπευθύνους. Σίγουρα είναι μοιρασμένες οι συνεργασίες που γίνονται. Κάποιων με τη θέλησή τους, κάποιων χωρίς. Κάποιων με τις γνώσεις τους, κάποιων με την άγνοιά τους. Κάποιων με μεγάλη επιρροή, κάποιων με μικρότερη.

Το θέμα είναι τι γίνεται με σας, με τον καθένα από σας. Μελετάτε τον εαυτό σας; Ανησυχείτε για τη ζωή που ακολουθείτε; Είστε όντως ικανοποιημένοι από τις λύσεις που σας δίνει αυτός ο κόσμος, «που σας αγαπάει;».

Θυμάμαι τα εφηβικά μου χρόνια. Δεν ήμουν τίποτε ξεχωριστό. Ήμουν μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, ο οποίος ήταν ίδιος και χειρότερος. Κόσμος του τύπου και της υποκρισίας. Κόσμος του «πρέπει» και «δεν πρέπει». Θυμάμαι όμως πως είχα διάθεση για πάλη, για αγώνα. Άκουγα κάποια επιτυχία που είχαν συνομήλικοί μου και ζήλευα. Έβαζα στόχους να τους πετύχω. Πάλευα με τα πάντα, για να βγω νικητής. Να βγω νικητής. Να πετύχω. Όχι και για σπουδαία πράγματα. Αλλά να νικήσω. Τι ωραία αίσθηση! Αξέχαστη. Τι ευλογημένες στιγμές, παρόλο που τις λέρωναν ο εγωισμός και ο αυτοθαυμασμός. Δεν μπορεί να μην συμβαίνει το ίδιο και με τον καθένα σας. Διότι είναι αφύσικο να παραμένει ένας νέος αργός, αμετακίνητος, απροβλημάτιστος, χωρίς ερωτήματα υπαρξιακά, ερωτήματα, θα λέγαμε, ζωής και θανάτου.

Σπάστε τα δεσμά. Κινηθείτε. Μετακινηθείτε. Αλλάξτε θέση οπτικής επαφής απέναντι στην πραγματικότητα που ζείτε. Μην περιμένετε. Ένας σοβαρός καθηγητής, ο Χρήστος Τσολάκης, έλεγε: «Ο άνθρωπος που μετακινείται, δεν χάνεται». Και εννοούσε μετακίνηση όχι τοπικά αλλά τροπικά. Αναζητήστε το κάτι άλλο, πριν κλάψετε στα συντρίμια της ζωής σας, ψάχνοντας να δικαιολογηθείτε. Ό,τι προλάβετε να χτίσετε στη νεότητά σας, αυτό θα σας μείνει και θα συνεχίσει να σας στηρίζει σε όλη σας τη ζωή. Γι' αυτό χτίστε. Χτίστε από τώρα και βάλτε γερά θεμέλια για τη δύσκολη ούτως ή άλλως ζωή, που σας περιμένει. Επενδύστε πνευματικά και δε θα το μετανιώσετε.

Αφήστε τη λιμνάζουσα κατάσταση, και τις εξαρτήσεις από τα πλεονάζοντα, τα μη απαραίτητα, τα οποία βολεύουν όλους όσους θέλουν να ζουν σε βάρος σας και ξεκινήστε. Όχι μένοντας στις ερωτήσεις «γιατί» και «πώς». Αφήστε τα αυτά. Κι άλλοι πολλοί ρωτούσανε και συνεχίζουν να ρωτάνε ασταμάτητα και τέλος δεν υπάρχει. Το χειρότερο δε πως δεν υπάρχει και νέα αρχή. Δεν είναι παιχνίδι της κολοκυθιάς. Μπαίνοντας στην πραγματική και πεισματώδη αναζήτηση, να είστε

βέβαιο πως θα βρείτε την άκρη. Θα βρεθούν εμπόδια μπροστά σας, αλλά επειδή θα είστε αληθινοί, θα γκρεμιστούν από μόνα τους.

Γράφω ανιδιοτελώς. Με τριάντα πέντε χρόνια διακονίας στα σχολεία, στην υπηρεσία της νεότητας, παίρνω το θάρρος να σας κάνω μια πρόταση, για να αποφύγετε τις πολλές ταλαιπωρίες, για να φτάσετε γρηγορότερα και ασφαλέστερα στην αγκαλιά που περιμένει με αγάπη και υπομονή και είναι το τέρμα των πάντων: Στην αγκαλιά της μητέρας Εκκλησίας μας. Στη μαθητεία του Αγίου Ευαγγελίου του Χριστού και της ζωής των Αγίων μας.

Των Αγίων, που μας διδάσκουν την αληθινή ελευθερία. Την απαλλαγή από τις διακρίσεις, τις προσωποληψίες, τους διαχωρισμούς σε κόμματα, σε τάξεις, σε παρατάξεις, σε ομάδες. Την απεξάρτηση από την ελπίδα σε σωτήρες, σε «υιούς ανθρώπων», που θα σας εγκαταλείψουν προδομένους. Την αποδέσμευση από όλα όσα βαραίνουν την ψυχή και την κρατούν δέσμια, δίχως να μπορεί να χαρεί την ελευθερία της. Που διδάσκουν την αγάπη στον πλησίον πάση θυσία, την αγάπη στην πατρίδα, την αναγνώριση και το σεβασμό στα ιερά, όλα τα υψηλά που ταιριάζουν στο ξεχωριστό πλάσμα, που λέγεται άνθρωπος.

Βέβαια είναι πιθανό να σας έχουν αποκλείσει ντε φάκτο από βρεφικής ηλικίας ακόμη μια τέτοια επιλογή, ώστε σήμερα να σας φαίνεται αστεία και παιδαριώδης η πρόταση. Τα νιώθετε, ίσως, μακριά από σας όσα διαβάζετε. Ξένα, πεντάξενα. Λέτε, ίσως, τι είναι αυτά που διαβάζουμε; Τι σχέση έχουν με μας; Έχετε δίκιο. Τι σχέση έχουν με σας; Δε φταίτε εσείς για την αποξένωση. Σας έστειλαν εξορία πνευματική, για να έχουν ήσυχο το κεφάλι τους. Ποιοι; Είπαμε, ας μην τους ψάξουμε. Άλλα έχουν προτεραιότητα. Δεν έχει νόημα το να ανακαλύπτεις και να καταγγέλλεις, αλλά να βρεις τη δύναμη να απαγκιστρωθείς από τα δεσμά που σε κατέχουν.

Θα χρειαστείτε ανθρώπους, οι οποίοι θα σας καθοδηγήσουν σωστά. Θα δώσει ο Θεός, αν δείξετε αληθινή επιθυμία και πραγματικό ζήλο, να βρείτε έναν πνευματικό οδηγό, για να σας δείξει το δρόμο. Του λοιπού δε θα είστε μόνοι σας στην αναζήτηση αυτή, διότι θα την έχετε ασφαλίσει. Θα σας παραστέκει η χάρη του Αγίου Πνεύματος και θα σας καθοδηγεί, βλέποντας τη γνήσια διάθεσή σας.

Μπαίνοντας και μόνο ο νέος σε αυτήν την τολμηρή κίνηση, ήδη έχει κάνει πράξη το ουσιαστικότερο μέρος της ευθύνης από τη δική του μεριά. Με θάρρος, με λεβεντιά. Με πίστη. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση εγκατάλειψης. Οι άγιοι μάς έχουν επιβεβαιώσει με τη ζωή τους αυτές τις αλήθειες και μπαίνουν εγγυητές. Γιατί να μη συμβεί και στον καθένα σας;

Ευχόμαστε να γίνετε μέτοχοι της εν Χριστώ ελευθερίας και να αντηχεί πάντοτε

στην καρδιά σας η αποστολική προτροπή: «Τῆ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. 5,1)

Το ευχόμαστε όλοι, όσοι πονέσαμε και πονάμε για την ελπίδα μας. Τα ευλογημένα νιάτα.

Ηλιάδης Σάββας, Δάσκαλος

Πηγή: vimaorthodoxias.gr